

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

M ante EL

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

sepulcri. Martia. item trisyllabū ptulit: cum ait Mausoli faxis pyramidūq; leges. vbi Tortellius legit mausolei cū e ante o. Maesolus cum æ diphthongo: fluui⁹ est Indig: teste Ptole.

M ante EA & ER

Mæander cū æ diph. & mæandrus in recto declinari pōt: neq; a meo meas descēdit: vt cū Cathol. Vgutio sōnauit: fluui⁹ est Phrygiē dicente Oui. li. Meta. ix. Nō secus ac liqdis Phrygi⁹ mæander in vndis. Mæander itē genus est pīcturę. Scribit Marcellus: qđ Fest⁹ neu. gñe mæandrū vocat: cū ait. Mæandrū gen⁹ pīcture dīctū a silitudine flexus amnis: qđ mæandrus appellat. Vir. li. eneid. i. Quā pīma circū: purpura mæandro duplici meliboea cucurrit. Mæandrus itē a Ptole. mons qđam Indigē ponitur Mæandrū. Regre in dīctiōe mæander.

Mæandrus. Require ibidem.

M ante EC & ED

Mechanicus cū e absq; diph. & ch aspirato īfeda: & cexili in vltima syll. scribit. neq; a mœchor mœcharis descēdit: vt cū Catho. Vgutio sōnauit: sed a μηχαν quod apud nos inuentionē indicat: dici potest vilis artifex Medea pprīū fuit mulieris nomē: & pducit mediam syl. Horat. in arte poeti. Ne pueros corā populo medea trucidet. Media puincia ē asig: a qđ medi et medici appellati sūt. inde medica qđ dā herba cognōiata est: & vbiq; me syllaba pducit. Medicus autē et medica. & med⁹. ca. cū: a medeor: me syl. corripit. Hora. Qđ medicorū est promittit medicis: tractat fabrilia fabri. Oui. de remedio. Carminis & medicæ Phœbi repertor opis.

Medeor dīō: actō: grō: a p̄positi iūgi p̄t. Teren. in Phor. Quas cū res aduersę sint min⁹ mederi possis. Hiero. in Hieremia Trenoq; ca. ij. Magna est velut mare cōtritiō tua: qđ medebit tui.

Media. Require in dīctiōe medea.

Medi. Require ibidem.

Medica herba. Require ibidem.

Medici populi. Require ibidem

Medico. Require in dīctiōe medicor

Medicor deponens est verbū: & tā actū qđ dīn regere pōt: teste Ser. sup li. vij. eneī. Virgi. Sed nō dardanię medicari cuspidis itū eualuit. Idē geor. ij. Et olentia medi. Ora fouēt illo: & senibus medicant anhelis. Cōperitur etiā medicocas actiū: vt est apud Vir. geor. i. Semia vidi egdem multos medicare serētes. Mendico autē dī syllabā pducit. Iuue. saty. iij. Et eiectis mēdicat silua camenis. Idē satyra. vi. Arcanā Iudgā tremēs mendicat in aurem.

Medicus medica medicū. Reg. in dīc. medea.

Medito. Regre in dīctiōe meditor

Meditor de po. est verbū. qđ tū Prisci. tradit esse

cōe. Vñ etiā passiuū ptulit Terē. cum dixit in Phormione. Medicata sunt mihi oīa mea incōmoda. Psalmographus. Anni tui sicut aranea meditantur. Cōperit tñ & medito: tas. & (vt putat Plini⁹ referēte Diomede) meditare ē secū cogitare. meditari vero voce dicere. Proprie tñ Meditari significat exercere. Vnde versu secundo Bucol. Vir. ait. Siluestrē tenui: musam meditaris auena. id est exerce.

Meditullū cū duplicato lab ea quę est tellus dīctum est quasi meditelū: vt auctor est Pōpei⁹. neq; a tollo tollis descēdit: vt Vgu. sōnauit.

M ante EG

Megara regio. Require in dīctiōe megaris.

Megarīs regio est in Achaia. Megara hui⁹ megarē: oppidū est megaridis: testib; Ptole. & Pōponio. quo etiā noīe filia Creonīs vocata ē. de qua Mar. Tu megarā credis nō habuisse nates Est & eiusdem noīs megarā: oppidū in Sicilia: quod tñ neu. gñe: pīali tñ nume. declinat: teste Ser. sup li. x. eneī. qđ etiā meura a nōnullis dicit: vt Ptole. scribit. sed & sing. nu. cōperitur fœ. gñis. Syll⁹ li. xij. Nec maior megarā. Megara cū æ diph. in media syl. vna est ex tribus infernalib; furijs. & pducit mediā syl. Claudia nus de laudib; Stilonis. improba mox surgit tristi de sede megarā. Vir. li. eneī. xij. qđ et tartarē nox intēpēta megarā. Luca. li. i. Horruit alcides viso iā dīte megarā. Alia furia vocatē alecto. alia Tisiphone: quas tres vno versu Orpheus cōprehendit dicēs in argonautico: ΤΙΣ ΦΟΒΗΤΕ ΚΑΙ ΑΛΚΤΟ ΚΑΙ ΤΙΣ ΤΙΣ ΜΕΓΑΙΩ.

M ante EL

Mel huius mellis cū duplicato l in obliq; scribit Melos vnico l neu. gñis indeclinabile est. Sunt tñ qđ melus hui⁹ meli secūda decli. declinat: sicut & Chaos indeclinabile. & chaus hui⁹ chai secundi ordi: teste Prisci. dici pōt dulcis modulatio: quē p̄cipue cantū volūt esse pastoralē: vt dixit Acron sup li. iij. carmi. Horatij. Melos itē eadē litteratura scēmi. gñis: insula qđam est Cretæ adiacēs: & eiusdē noīs vrbs in ea teste Ptolem. Melas cū vnico l sequēte a: mons est Homerī rog: in foelici arabia teste Ptole. Melas item eadē litteratura: fluui⁹ est mygdoniē: dicēte Oui. li. meta. ij. mygdoniusq; melas. Alius eodē nomine fluuius est in Sicilia. de quo Oui. Fastorū iij. Sacratūq; melā pascua læta boum. Rursū alius est eiusdē noīs in Cilicia: teste Plinio. li. v. Alius melas est fluui⁹ in Thracia: teste eodem Pli. li. p̄fato. Alius in Bocetia: teste Her. li. historiæ. vij. melan cū vnico l nigrū fcan meles cū vnico l sequēte e: fluui⁹ est ppe Smyrnā: teste in collectaneis Solino: cui⁹ meminit Statius li. Siluar. iij. dicēs. Smyrna tibi gētile folū: potulq; verēdo: Fonte meles. & facit in grō melis

L ij

& meletis. Sta. lib. præfatio in Genethliaco Lucani. Grator nobilior melete Betis. Meles item animal est: quod aī Maturellū vulgus appellat. Melo cū vnico l. fluuius est: qui alio nomie Nilus vocat: teste Festo. Melus hui⁹ meli mas. gen. aīal est: quod aī taxū appellat.

Melan. Require in dictione Mel.

Melas fluuius & mons. Ibidem

Meleager cū vnico l. & meleagrus in recto declinari pōt: p̄p̄riū fuit viri nomē: de quo Oui. lib. meta. viij. meminit dicēs. Esse putant tutos: do nec Meleager & vna. Idē in eodē. Inscius: atq; absens flamma Meleagrus ab illa.

Meleagrus. Require in dictione Meleager.

Meles fluuius. Require in dictione mel.

Melita huius melitæ: & melite huius melites declinari pōt: & cū vnico l. & i latino & t exili scribitur: mediāq; corripit syllabā: dicente in fastis Ouidi. Fertilis est melite Insula est Aphricæ: & eiusdē noīs vrbs in ea: teste Ptole. quā Plini. & Pompo. in mari siculo esse dixerūt. Melitæa cū vnico l. & i latino & t exili: & æ diphthō. in penultima syllaba: vrbs est Philiotidis in macedonia: vt Ptole. ostendit. Melota hui⁹ tæ: & melote hui⁹ melotes declinari potest: & cū vnico l. & t exili scribit: græcū quidē vocabulū: & dici potest pellis ouina: nā a μολοι: quæ est ouis descendit: nō autē a melo animali qd̄ alias taxō vocant: vt cū Catholico somniauit Vgut. Vñ Apostolus ad hæbreos ait. Circūierūt in melotis: hoc est ouinis pellibus: & pellibus caprinis. Mylitta cū y græco in prima syllaba: & vnico l. & i latīo in secūda: & duplicato texili: Venus dicit in Assiriorū lingua: teste Hero. li. histo. i.

Melite. Requi. in dictione melita.

Melitæa. Ibidem.

Mylita. Ibidem

Melota. Reg. i dic. melita

Melore. Ibidem

Melo. Require in dictione mel.

Melos. Ibidem.

Melus. Ibidem.

M ante EM & EN

Memini accō iungit & grō. Teren. Faciā vt meiq; & huius diei ac loci memineris. Cice. Omnia quæ curant senes: meminerūt vadimoniam: qui sibi cui ipsi debeant. Quom autē p̄ eo quod est mētionē facio ponit: accm̄ recusat: postulat autē grm̄ vel abltm̄ cū prepositione de. Quin. Neq; em̄ hui⁹ rei meminit poeta ipse. Et iterū. De q̄b; multi meminerūt: & tā p̄sentis q̄ p̄teriti t̄pis significationē detinet.

Memor triū ē generū: testib; Phoca & Prisci. sed & hic & hæc memoris & hoc memore veteres dediderunt. Vnde Cæcilius ait. Ita ne est immemoris: ita ne madida memoria.

Memoris. Require in dictione memor.

Memoro memoras: & memoror deponēs vsurpat: & tā accō q̄ grō iūgi potest. Syl. circa initū

operis. Da musa decus memorare laborū Antiquæ Hesperia. Vir. circa initū lib. ænei. Musa mihi causas memora. Hiero. in Ecclesiastico. viij. In omnibus operib; tuis memorare nouissima tua: & in æternū non peccabis. Idem in eodem capi. iij. Sed in die tribulationis cōmemorabitur tui.

Memoror. Require in dictione memoro.

Mænalus cū æ diph. scribit: neq; a mēne quæ est luna vel defectu deducit: vt cū Catholico somniauit Vgu. mons est Arcadia: teste Plī. lib. iij. natura. histo. Masculini quidē generis in singulari: in plurali p̄o nume. neutri: testib; Diome. & Phoca. Vir. æglo. vltima. Pinifer illū etiā sola sub rupe iacentē Mænalus. Luca. lib. iij. Sicanias Alpheus aquas: tunc mænala liquit.

Menander absq; æ diphthō. & menandrus in recto declinari potest: p̄p̄riū fuit Græci poetæ nomē: de quo Oui. lib. i. de sine titulo. Vexerit & meretrix blanda menandrus erit.

Menandrus. Require in dictione menander.

Mænas huius mænadis cū æ diph. scribit: neq; a mēne: qui est defectus descendit: vt cū Catholico Vgu. somniauit: sed a μαινομαι: qd̄ fure re significat. Persi. Et lyncē mænas flexura corymbis: sacrificula Bacchi dicit. Fuit etiā p̄p̄riū viri nomen: qui p̄ Christi fide martyriū passus est. Mænae pluralis tm̄ numeri: vrbs est Siciliae mediterranea: teste Ptole.

Menda somni. & mendū neutro genere declinari potest. Inde fit mendus & mendosus. Ouid. de remedio. Tunc animo signa quodcunq; in corpore mendū est. Persi. Nequa sub ærato mendosum tinniat aurum.

Mendico. Reg. in dic. medicor Mendus. Ibidem

Menestheus. Require in dictione mnestheus.

Menesthius. Ibidem Menestho. Ibidem

Menæ. Require in dictione menas.

Mendosus. Requi. in dic. mēda Mendū. Ibidem

Mens & mentis in recto veteres ptulerunt: teste Prisci. Vnde Ennius in Epimaco ait. Terra corpus est: at mentis ignis est.

Mensa notū est quid significat. Mensis notū etiā vocabulū est. a quo fit menstruus & mensurnus teste Priscia. Inde fluxus sanguinis menstruus: qui scz mulierib; singulo quoq; mense euenire solet: dū cōceptui aptæ sunt. Cice. i. rhetoricorū Pars qd̄a ḡternitatis: cū alicui⁹ animi mensurni diurni: nocturni vespertini certa significatione.

Mentio. Require in dictione metior.

Mensis. Reg. i dic. mensa. Menstruus. Ibidem

Mensura. Reg. i dic. metior. Mefurnus. Ibidem

Mentior mentiris deponens est verbū: quod tm̄ nōnulli cōmune esse volunt: quod etiā Priscia. tradidit. vnde & passiuū Cice. protulit in Antoniu: quom ait. Quē ipse ementitis auspicijs vi-